

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/270/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416205824
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6416205824.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Boroškovej (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: L. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. R., T. XXXX/XX, zastúpený advokátom Mgr. Petrom Mačajom, so sídlom v Banskej Štiavnici, Dolná č. 7, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, konajúca prostredníctvom advokátky konateľky JUDr. Andrey Cvikovej, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5C/130/2016-53 zo dňa 18. 01. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5C/130/2016-53 zo dňa 18. 01. 2017 **p o t v r d z u j e**.
II. Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500065288 zo dňa 4.7.2014, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov (prvý výrok). Súd prvej inštancie ďalej žalobcovi priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania (druhý výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že i keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah, je zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalobcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Následne uzavretú zmluvu súd prvej inštancie podriadil pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca musí vedieť, koľko má ešte žalovanému zaplatiť, potrebuje právnu istotu a vedomosť o tom, či je jeho povinnosťou zaplatiť žalovanému aj odplatu uvedenú v zmluve. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 9/2010, podľa ktorého rešpektovanie princípu „neznalosť zákona neospravedlňuje“ v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa k dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov v realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/663/2015).

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Zmluva neobsahuje adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 1 písm. c), neobsahuje ani dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f), pričom termín konečnej splatnosti musí byť uvedený konkrétnym dátumom (rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co/124/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/919/2014). Zmluva neobsahuje ani výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k). Uvedená je len celková suma splátok (36 x 59,65 Eur) bez bližšej špecifikácie aká časť splátky bude použitá na zaplatenie istiny, úroku (resp. poplatky žalobcu) a ďalšie poplatky. Splnenie tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné nahradiť uvedením celkovej výšky splátky. Zo zmluvy spotrebiteľovi nie je jasné ani to, kedy je splátka úveru splatná. V zmluve nie je splnená ani podmienka uvedenia konkrétnej meny spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho členenie (§ 9 ods. 2 písm. g), nakoľko pri sume úveru nie je uvedená mena v akej sa úver poskytuje. Zo zmluvy nevyplýva ani to akým spôsobom má spotrebiteľ úver čerpať. Ak keď niektoré náležitosti sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru, súd prvej inštancie poukázal na to, že uvedená listina nie je žalobcom podpísaná, žalobca sa presne na skutočnosti uzatvárania zmluvy nepamätal nakoľko ako uviedol, mal vtedy viac úverov, finančnú krízu, štyri pohreby v rodine a ochorela mu manželka. Súd prvej inštancie však poukázal na to, že obligatórne náležitosti zmluvy musia byť uvedené v zmluve samotnej. Vzhľadom na to, že zmluva neobsahovala vyššie uvedené obligatórne náležitosti súd prvej inštancie konštatoval, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500065288 je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie vo veci s poukazom na hospodárnosť konania nevykonal ďalšie dokazovanie a hodnotenie, či je RPMN uvedená v správnej výške, nakoľko už vyššie uvedené nedostatky zmluvy spôsobili je bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s použitím § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“). Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie žalovaný navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie podal z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), d), f) a h) CSP.

6. Súd prvej inštancie podľa žalovaného v rozsudku nezdôvodnil, či ním vyslovené určenie je určovacím výrokom nadväzujúcim na § 137 písm. c) alebo písm. d) CSP. Žalovaný tvrdil, že toto je základný nedostatok vydaného rozhodnutia a zákon takéto rozhodnutie súdu ani neumožňuje vydať. Ďalej uviedol, že súd sa na základe vykonaného dokazovania nesprávne vysporiadal s otázkou, čo tvorí samotnú zmluvu o revolvingovom úvere. Podľa žalovaného je nesporné, že obsah zmluvy tvorí nielen oznámenie veriteľa, ale aj zmluvné dojednania k zmluve. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky podľa žalovaného vyplýva s poukazom na článok 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní nielen zo splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný na základe uvedeného tvrdil, že termín konečnej splatnosti úveru je teda vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Doba trvania je upravená v článku 9: Táto Zmluva o RÚ sa uzatvára na dobu neurčitú. Teda aj náležitosť uviesť dobu trvania je v zmluve o revolvingovom úvere splnená. Zmluva ďalej podľa žalovaného obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (53,25 Eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a počet splátok (36 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Žalovaný na základe uvedeného konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o nedostatku náležitosti ohľadne uvádzania počtu, výšky a termínov splatnosti splátok. Ani záver o neuvedení adresy pre uplatnenie reklamácie nie je v súlade s listinnými dôkazmi, ktoré sú založené v súdnom spise. Uvedené náležitosť je obsiahnutá v ustanovení článku 12 ods. 1 zmluvných dojednaní.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. S odvolaním, resp. dôvodmi ktoré sú v ňom uvedené vyjadril nesúhlas. Podľa neho je výrok rozsudku o určení práva po formálnej stránke v poriadku a keby to tak nebolo, bolo by ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. o bezúročnosti a bezpoplatkovosti

prakticky súdne neaplikovateľné. Ďalej žalobca uviedol, že v prvom rade sa v skutočnosti vôbec reálne nejedná o revolvingový úver, ale o klasický spotrebiteľský úver. Aj v údajoch o požadovanom úvere, aj v údajoch o schválenom úvere je pri všetkých predtlačných údajoch ohľadne možného revolvingu uvedená 0,00 resp. prečiarknutá nula. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ nemal žiadny nárok na revolving, tento dokonca ani nemohol dostať. Dôležitý nie je názov zmluvy, ale jej obsah a z obsahu žalovanej zmluvy je zrejmé, že sa nejedná o revolvingovú zmluvu, takže všetka argumentácia žalovaného v tejto oblasti je bezpredmetná (článok 9 VOP zmluvy nemôže zmeniť to, že na základe samotnej zmluvy nie je možné poskytnúť revolving). Tým odpadá obrana žalovaného ohľadne nemožnosti uvedenia niektorých konkrétnych náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z., ktoré boli zmienené aj v rozsudku (najmä neuvedenie termínu konečnej splatnosti úveru). Čo sa týka toho, čo je súčasťou zmluvy a či nie, má so žalovaným úplne protichodný názor. Za súčasť zmluvy o úvere podľa neho nemôže byť považované oznámenie veriteľa, a to nielen vzhľadom na právne predpisy spotrebiteľského práva, ale aj vzhľadom na povahu tohto právneho úkonu. Oznámenie je jednostranný právny úkon, a ako taký nemôže byť považovaný za súčasť zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu za žiadnych okolností. Žalovaný dokonca vôbec nepreukázal, akým spôsobom, a čo vôbec toto oznámenie doručil žalobcovi. Vzhľadom na formu tohto oznámenia si žalovaný mohol takéto oznámenie bez problémov vyrobiť až po podaní samotnej žaloby. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že na druhej strane dohoda o poskytovaní služieb hoci je formálne samostatná reálne predstavuje podmienené plnenie a mala byť zahrnutá v RPMN, keďže sa tak nestalo RPMN uvedená v zmluve je nižšia ako skutočná a je teda uvedená v neprospech spotrebiteľa. Podľa žalobcu súd prvej inštancie dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil na základe čoho rozhodol, aké boli jeho skutkové zistenia, ktoré skutočnosti mal za preukázané a ako právne posúdil vec. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolanie žalovaného odvolací súd zamietol, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vo veci samej tak aj ohľadne trov konania a zároveň žalobcovi priznal trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 165 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom § 379 CSP a dôvodmi odvolania § 380 ods. 1 CSP s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať, alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

13. Odvolanie žalovaného nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu, prípadne zrušenie rozhodnutia.

14. Odvolací súd poukazuje na správne skutkové zistenia zo strany súdu prvej inštancie a za správne považuje určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500065288 zo dňa 4.7.2014 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. Odvolací súd si osvojuje tento záver a na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa:

15. V prvej časti odvolania žalovaný poukazuje na § 137 písm. c) a písm. d) CSP, nakoľko podľa neho určovací výrok napadnutého rozsudku nezodpovedá rozhodnutiu, ktorého sa možno vôbec domáhať.

Odvolačný súd sa nestotožňuje so žalovaným a poukazuje naopak na naliehavý právny záujem, ktorý má spotrebiteľ z dôvodu právnej istoty v otázke skutočnej výšky dlhu (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 1MCdo 1/09). Na požadovanom určení, že Zmluva o úvere č. 8500065288 zo dňa 04.07.2014 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov existuje naliehavý právny záujem (podľa § 137 písm. c) CSP) v tom, že práve takéto určenie vyrieši sporné právne otázky medzi stranami sporu a vytvorí pevný právny základ pre ich budúce právne vzťahy a svojimi dôsledkami vytvorí prekážku pre prípadné ďalšie určenia a predíde aj sporom o plnenie. V spotrebiteľských vzťahoch je v zmysle konštantnej judikatúry daný naliehavý právny záujem na určení cieľom ochrany spotrebiteľa proti porušiteľovi a o takýto prípad ide nepochybne v prejednávanej veci. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný z dôvodu právnej istoty žalobcu na skutočnej výške dlhu nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov (istiny).

16. Krajský súd sa stotožňuje aj s právnym záverom súdu prvej inštancie o tom, že spotrebiteľský úver, poskytnutý na základe Zmluvy, je bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy. K dôležitosti uvedenia údajov v zmluve sa vyjadruje aj judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá poukazuje na to, že posudzovanie týchto údajov ovplyvňuje rozhodovanie spotrebiteľa pri rôznych ponukách úverov, ako aj pri rozsahu svojho budúceho záväzku (napr. rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-76/10, Pohotovosť s.r.o. proti XX/XX, C-42/15, Home Credit Slovakia a.s. proti P.). Absencia údajov, vyžadovaných zákonom, má za následok, že v zmysle § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. je takýto úver bezúročný a bez poplatkov.

17. Pre záver súdu, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový, je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. V prejednanom prípade súd prvej inštancie okrem nedostatku adresy, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c), nedostatku výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k), ani podmienky uvedenia konkrétnej meny spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúcej jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g), konštatoval aj absenciu ďalšej neopomenuteľnej náležitosti, a to doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f). Z rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že súd si neosvojil taký názor vo vzťahu k uvádzaniu „termínov splátok úveru“, aký zastáva žalovaný. Niet žiadnych pochyb o tom, že v žalovaným predloženej Zmluve o revolvingovom úvere nie je uvedený termín splatnosti splátky (žiadny konkrétne určený deň splatnosti splátky) a okresný súd správne konštatoval, že jednoznačne chýba náležitosť výslovne zákonom vyžadovaná v ust. § 9 ods. 2 písm. k). Taktiež odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu dáva jednoznačnú odpoveď na to, že súd nezastáva taký názor žalovaného, že konečná splatnosť úveru je dostatočne zadefinovaná, ak je ju možné vyvodiť z dohodnutého celkového počtu splátok úveru - v danej Zmluve o revolvingovom úvere je v kolónke „splatnosť úveru (počet splátok)“ uvedené číslo „36“ - čo bezpochyby nezodpovedá dikcii ust. § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona o konečnej splatnosti úveru. Uvedené nedostatky Zmluvy o revolvingovom úvere nemožno obhájiť ani tvrdením žalovaného, že tieto náležitosti - teda splátky a konečná splatnosť úveru - mali byť, či boli uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

18. Faktom je, že v danom prípade je termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru výslovne uvedený iba v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (je uvedený ako deň splatnosti poslednej splátky 05.07.2017), ktoré je iba jednostranným právnym úkonom. Rovnako dátum splatnosti prvej splátky (05.08.2014) je výslovne uvedený iba v tomto Oznámení (č. I. 30 spisu). Predmetné oznámenie ale nespĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko nie je akceptované žalobcom ako spotrebiteľom a nie je ním podpísané. V Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli predložené súdu, v texte bodu 2.1. je síce ohľadom prvej splátky uvedené: „V nadväznosti na Deň poskytnutia úveru (ods. 2.3) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni poskytnutia úveru tak, že medzi Dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie kratšia ako 32 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane) a súčasne nie kratšia ako 48 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane). Splatnosť nasledujúcej splátky v príslušnom mesiaci bezprostredne nasledujúcim po splatnosti predchádzajúcej splátky bude deň číselným poradím rovnakým ako číselné poradie dňa splatnosti predchádzajúcej splátky v príslušnom predchádzajúcom mesiaci.“ avšak podľa názoru súdu pre bežného spotrebiteľa ustanovenie takéhoto

znenia nie je zrozumiteľné bez väčších ťažkostí (č. l. 28 spisu). Potom aj keď je priamo v zmluve uvedený celkový počet splátok - splatnosť úveru 36, zákonnú obsahovú náležitosť - konečnú splatnosť úveru nemožno mať za v zmluve uvedenú.

19. Pokiaľ teda okresný súd konštatoval, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z., ako dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.), považuje odvolací súd jeho rozhodnutie za vecne správne.

20. Hoci sa odvolací súd nestotožňuje s okresným súdom v tom, že žalovaný nesplnil podmienku v zmluve uviesť náležitosť stanovenú v § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Podľa názoru odvolacieho súdu, takýto údaj možno mať za dostačujúco v zmluve uvedený, ak je v záhlaví zmluvy, pretože v prípade, ak má spotrebiteľ záujem podať reklamáciu alebo sťažnosť, podá ju na adrese veriteľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26. Taktiež v prípade náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. g), ak je formulár zmluvy o úvere pred pripravený tak, že peňažná mena, v ktorej sa úver poskytuje je vopred predtlačená, v danom prípade priamo v názve bodov 5 a 6 je uvedená, že údaje sú v „eur“, pričom pri konkrétnej peňažnej sume v týchto bodoch peňažná mena už nie je uvedená, za uvedenej situácie možno považovať podmienku uvedenia peňažnej meny za splnenú.

21. Pokiaľ chýba, alebo je uvedená nesprávne v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo i len jedna zákonom stanovená náležitosť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, je úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 tohto zákona.

22. Pokiaľ teda súd prvej inštancie vyvodil záver, že uzatvorená zmluva o úvere medzi žalobcom a žalovaným nemala náležitosti, ktoré obligatórne zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 2 vyžadoval, odvolací súd sa s týmto názorom v plnom rozsahu stotožnil a rozhodnutie vo výroku, ktorým určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500065288 zo dňa 4.7.2014, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).